

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedijca v „Kato. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 226.

V Ljubljani, v sredo 3. oktobra 1894.

Letnik XXII.

Iz delegacij.

Iz Budimpešte 2. oktobra.

Oboroženi mir.

Včeraj je poleg Kaftana spregovoril tudi Mladočeh Pacak. Dokazoval je, da je vsega oboroženega miru kriva tripelalijanca. Sklenila se je le v prid Nemčije, ob času, ko se je Nemcem bilo bati francoskega maščevanja in odnošaji mej Nemčijo in Rusijo niso bili najboljši. Ko bi Avstrija se ne bila zavezala z Nemčijo, bi bila v prijateljstvu z Rusijo in Francijo in bi se jej ne bilo nikogar bati, ker mir bi bil zagotovljen.

Dr. Pacak je potem omenjal, kako čudno je Nemčija postopala zastran sklepanja trgovskih pogodb z Rusijo, da je Avstrijo oškodovala. Na to je še omenil bosensko in rumunsko vprašanje. V vsem pa ni nič posebno novega povedal. Naposled je pa prišel še na češko državno pravo.

Kalnokyjevo pojasnilo.

Minister Kalnoky je rekel, da posebnega on nima povedati, ker je imel že dvakrat priložnost, vnanjo politiko pojasnjevati. Proti trodržavni zvezi v današnji seji niso Mladočehi tudi naveli nobenega pravega novega argumenta. Torej tudi njemu ni dosti odgovarjati. Pač so se navajale nekatere zgodovinske podrobnosti in se je marsikaj trdilo, kar se z resnico ne vjema.

Zastran Srbije je minister razložil, da je povod premembi v Srbiji čisto notranji. Avstrija se ni nič mešala v srbske notranje razmere in se tudi mešati ne misli. Želi le, da nastane stalnost v tamošnjih razmerah. Avstrija želi, da se Srbija in Bolgarija razvijata na podlagi berlinske pogodbe. Prevrati v Srbiji niso taki, da bi se bilo bati, da bi kaj vplivali na našo državo in se tudi ni bati, da bi se motil red v Srbiji.

Na marsikaj bi obširneje odgovarjal, ko bi imel upanje, da prepriča Mladočeha o dobroti svoje po-

litike. Mladočehi iz narodnih ali notranje-političnih ozirorv obsojajo vse, kar stori skupna vlada.

Nad polovico mladočehskih govorov se je pečalo s stvarmi, o katerih on ne more odgovarjati, tistih ministrov pa ni v delegaciji, ki bi mogli o tem odgovarjati. On v interesu moči države le želi, da bi tudi vladal notranji mir in sloga.

Bolgariji je Avstrija naklonjena in jej rada kaj koristi. Minister želi, da bi se tamošnje državno-pravne razmere kmalu vredile. Ne vé pa, če mu bode moč kaj k temu pripomoči.

Poročevalčeve opazke.

Za ministrom je še poročevalec Suess imel končno besedo. Njemu se zdi, da Mladočehi niso dosledni, ker so v Avstriji za občno volilno pravico, ali so proti Nemčiji, kjer je občna volilna pravica, in za Rusijo, kjer vlada absolutizem. Najdražja politika bi pa bila taka, kakoršno je priporočal Kaftan, da bi Avstrija ne bila v nobeni zvezi. On je prepričan, da Mladočehi sami ne vedó, kaj bi postavili namesto trodržavne zveze.

Uradniške razmere ministerstva vnanjih stvari.

Delegat Ludwig je poprašal nekatere stvari, ki se tičejo uradnikov. Minister mu je odgovoril, da so razmere zastran napredovanja v službi jako slabe. Pri drugih ministerstvih je v tem oziru bolje. Ne daje se v ministerstvu nobenemu prednost, jedino zmožnejši hitreje avanzujejo. Zastran nedeljskega počitka se še ni tožilo, sicer bode pa on v tem oziru skušal, kar mu bode moč. On obžaluje, da zlasti po leti ni nedeljskega počitka, ko je več uradnikov na dopustu in morajo zatorej drugi bolj svoje moči napeti.

Češčina pri konzulatih.

Delegat Brzorad se je pritoževal, da je mej konzulskimi uradniki premalo Čehov, kakor Slovanov sploh. Tako bi bilo potrebno, da bi uradniki pri konzulatih v nemških pristaniščih znali češki, ker se vedno Čehi selijo v Ameriko. Tudi v Rusiji in Ame-

riki se pogrešajo Čehi pri konzulatih. V orijentalški akademiji se slovanski jeziki zanemarjajo. Temu delegatu se zdi, da se konzuli preveč pečajo s politiko in trgovske stvari zanemarjajo. Minister mu je odgovoril, da se v orijentalški akademiji uči toliko jezikov, kakor v malokaterem zavodu, mej drugim tudi slovanski. Zahtevati se pa ne more, da vsak uradnik mora vse jezike znati. Čehi se nikjer ne prezirajo. Kar jih je bilo v orijentalški akademiji, so vsi v službah. Minister pa ne more za to, če v to šolo Čehi po redkem prihajajo. Kjer je potreba slovanskih uradnikov, bode on gledal, da se nastavi. Tako se bode že v Hamburgu nastavljal kak Čeh.

Na to se je odobril ves proračun ministerstva vnanjih zadev. V sredo pride na vrsto skupno finančno ministerstvo in mornarica.

Razprava o budgetu vnanjih stvari v ogerski delegaciji

je bila danes. Bila je bolj kratka nego v avstrijski, kar ni prav prave opozicije. Poročevalec je priporočal, da se izreče grofu Kalnokyju zaupanje, ker tako spretno vodi vnanjo politiko in zlasti ker je obljubil, da se bode oziral tudi na ogerske koristi. S tem je poročevalec nekoliko namignil na rumunsko vprašanje.

Delegat Flucher je pa naglašal pomen miru. Potem je pa govoril o pomenu pogodbe 1867. leta. Pravil je, koliko je ta pogodba pripomogla k večji moči države. Govornik je pač tukaj mislil le na moč Mažarov. Sicer je pa on z vnanjo politiko zadovoljen.

Grof Albert Apponyi je pa zavzel nekako polovičarsko stališče, za budget pravi pa bode glasoval, za zaupanje ministru vnanjih stvari pa ne. Sedanji mir se mu zdi piškav. Trodržavna zveza nima zadostne veljave, ker je Rusija lahko vzlic tej zvezi pridobila si večji vpliv v Bolgariji. Sicer se pa on ne izreče naravnost proti trodržavni zvezi, temveč mu je še po volji, da je ta zveza podlaga vnanje politike.

Budget se je potem vsprejel v generalni in podrobni debati.

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XLI.

Pisal pa sem tako:

•Slišim, da se ne počutite dobro, kar me jako boli. Prav rad bi bil pri Vas ter Vam opravljal vse dolžnosti prijateljstva. Upam, da je bilo Vaše slabo zdravje edini uzrok Vašega molčanja zadnje tri dni. Morda Vas vendar ni razžalilo moje pismo od predvčerajšnjega dne? Pisal sem je, zagotavljam Vas, brez najmanjše slabohotnosti in samo iz namena, da bi Vas spravil na druge resnejše predmete, katere bi razmotrivali. Ako Vam pisanje dene slabo, poročite mi vsaj natanjko, kako da se počutite: jaz Vam bodem vsak dan kaj malega pisal v Vaše razvedrenje in da ne bote pozabili, da Vam hočem le dobro.

Nikdar ne bi bil pričakoval pisma, kakoršno mi je odpisal. Začel je tako: »Odpovem ti prijateljstvo; ako ti ne veš, kaj bi počel z mojim, ne vem jaz, kaj mi je početi s tvojim; jaz nisem

človek, ki se enkrat zapojen, povrne. Ker veš, da sem bolan, zaletel si se zopet hinavsko v me, z upanjem, da je oslabila bolezen moj um in me prisilila, da poslušam tvoje pridige...« In tako je šlo naprej, silno me psuvaje rogala se mi je, norčeval se iz vsega, kar sem mu bil pisal o veri in nramnosti, trdil, da bo vedno enak, živ in mrtev, t. j. največji sovražnik in največji zaničevalec vseh filozofij, ki se razlikujejo od njegove.

Bil sem presenečen!

•No lepo spreobračam!« rekel sem žalosten in prestrašen. Bog mi je priča, da so bili moji nameni čisti! Ne, teh psovk nisem zaslužil! pa potrpi, ena zmota več! Naj jo tudi on skusi, ko si domisluje razžaljenja in jih noče odpustiti! Več kot sem storil, storiti nisem dolžan.

Vendar se je za nekaj dnij plegla moja nevolja in mislil sem, da je bilo morda ono razjarjeno pismo plod notranje razburjenosti. Morda se ga vže sramuje, mislil sem si, a je preponosen, da bi spoznal svojo krivdo.

Ali bi ne bilo lepo, sedaj, ko je imel dovolj časa premisliti se, ako mu pišem še enkrat?

Mnogo premagovanja me je stalo, predno sem

daroval toliko samoljubavi. Kdor se ponižuje brez podlih namenov, ne poniža se, akoprav ga zavrne neopravičeno zasmehovanje.

Prejel sem v odgovor pismo, ki je sicer bilo manj osorno, a ne manj psuvajoče. Nepotolazljivi mi je pisal, da občuduje evangelijsko mojo mirnost.

•Sedaj torej pričniva zopet«, nadaljeval je, •svoje dopisovanje; pa govoriva naravnost. Midva se ne ljubiva. Dopisovala si bova, da zabavlja, vsak samega sebe, pisoc, kar mu ravno pride na misli. Vi svoje serafične domisljije, jaz pa svoja bogokletstva; Vi svoje sanje o veljavi moža in žene, jaz pa odkrito povest o svojih mesenih užitkih; jaz zaupanjem, da spreobrnem Vas, in vi da spreobrnete mene. Odpišite mi, ako vam ugaja moj predlog.

Odgovoril sem: •Vaš predlog ni predlog, ampak zasmehovanje. Skušal sem, pokazati vam svoje dobre namene z Vami. Zakaj več me vest ne silil, zelim pa Vam vse dobro na tem in onem svvtu.

Tako sem končal tajno ono občevanje s človekom, ki je bil morda — kdo ve? — bolj užaljen vsled svoje nesreče in bolj nor vsled obupanja, kakor pa zloben.

(Dalje sledi.)

Pred otvorjenjem delegacij se je napovedal hud vihar proti ministru vnanjih stvari. Stvar se je pa mirno izšla. Le v odseku se je slišalo nekoliko ugovarjanja. Vidi se, da se Mažari prav ne upajo pokazati svoji brezozirnosti, boje se, da se stvari zanje neugodno ne zasučejo.

Pomorski proračun.

Pri razpravi o pomorskem proračunu je Bolgar želel vedeti, koliko je Avstrijec in koliko Ogrov v mornarski akademiji.

Linijsko ladijni poročnik Lászlo mu je precej pojasnil, da se je lani bilo oglasilo 71 gojencev. Od teh so jih 25 precej zavrnilo, ker njih prošnje niso bile v redu, od drugih 46 so jih vzeli 32 in 14 pa zavrnilo. Vsprejeli so 25 Avstrijec in sedem Ogrov. Zavrnilo pa sedem Avstrijec in pet Ogrov. Drugo leto se bodo izkazi predložili, kakor jih delegat želi. Na to se pomorski budget vsprejel in seja zaključila.

Nadvojvoda Leopold Salvator v Zagrebu.

Iz Zagreba, 2. oktobra.

Z Dunaja se je priobčila vesela novica, da se bode nastanil v Zagrebu nadvojvoda Leopold Salvator, ki je bival dozdej v Lvovu kot četnik tamošnje posadke. Ves hrvatski narod je pozdravil z velikim veseljem to novico, kajti s tem se je izpolnila davna želja njegova, da prebiva namreč en član cesarske in kraljevske hiše v središču Hrvatske. Hrvatskemu narodu pristoji pa tudi ta čast, da ima v svoji sredini člana cesarske hiše, saj je znano v zgodovini njegovi, kako iskreno je bil vedno privržen cesarski rodovini in koliko se je žrtvoval za obstanek in sijaj njen v raznih zgodah, posebno v poslednjih 300 letih. To odlikovanje bilo bi ob enem za hrvatski narod neka nagrada za vernost in zvestobo njegovo. Vrh tega pa ima ta dogodjaj še drugi pomen. Hrvatski narod je v Avstro-Ogerskeji politično popolnoma samostalen narod, ki zasluži, da se vzame nanj obzir vsaj v onej meri, ki se je do zdaj izkazoval narodom z manjo politično neodvisnostjo. Pa tudi položaj hrvatskih dežel je za vzdržanje avstro-ogerske monarhije na jugu od velike važnosti. Hrvatska je most, čez kateri se more edino srečno prestopiti v sosedne zemlje na Balkanu. Hrvatski narod more biti edini posrednik pri reševanju iztočnega vprašanja v zapadne polovici balkanskega polnotoka. Gotovo je, da so v vsem tem na merodavnem mestu dobro podučeni vkljub protivnim nakanam hrvatskih sosedov, in brzkone želi presviliti cesar in kralj, da stanuje v Zagrebu, kot središču hrvatskega naroda en član cesarske rodovine. Na ta način bode tudi več priložnosti, da se merodavni krogi še bolj upoznajo s hrvatskimi odnošaji, ter se tako pospeši zedinjenje vseh hrvatskih dežel.

Nadvojvoda Leopold Salvator prišel je te dni v Zagreb ter se nastanil v palači barona Vranicana.

Bismarck in Poljaki.

Odkar je Bismarck v pokoju, pruska vlada ne pritiska toliko Poljakov, kakor se je to godilo za Bismarkovega vladanja. Njegovo geslo je bilo: Proti katoliški duhovščini in plemstvu, dobro vedoč, da sta ta dva stanu med pruskimi Poljaki glavna opora v krutem boju za narodni obstanek. Neusmiljeno je bivši nemški kancelar tiral Poljake čez mejo, presajal jih na nemška tla ter si od svojih mamelukov izposloval 100 milijonov, da zatre poljski živelj ob ruski meji. Moti pa se, kedor misli, da so bili Bismarcku merodajni le narodni interesi nemške države; ne, kajti idejal njegov je bil nemška država z narodno, to je, protestantsko cerkvijo. Zatreto je hotel vsaj v pruski kraljevini katoliško ime, zato kulturni boj, zato nečuvno preganjanje in preseljevanje katoliških Poljakov, zato „romanje nemških šovinistov k proroku v Varzin“. Bismarck je posebej nemška ideja, on je živa narodna vest, katero muči zavest, da je potihnil kulturni boj.

Dasi se sicer ne strinjamo z načeli „Vorwärtsa“, vendar je pisal resnico trdeč: „Zatiranje poznanskih nemških romarjev v Varzin obstaja v tem, da ne morejo zatirati Poljakov, kakor se je to vršilo za slave Bismarkove. Največja smešnost je, če kedo trdi, da morejo ali hočejo Poljaki zatreto Nemce v vzhodnih pokrajinah“.

Nemški romarji pa se niso posebno navdušeni vrnili od svojega proroka. Knez je najprvo tožil o svojih telesnih boleznih, češ, da je le še razvalina, v političnem oziru je grajal omahljivo prusko po-

litiko od l. 1815, odkar imajo poljski plemeniti veljavno besedo na pruskem dvoru. Knez Bismarck je zaklical: „Nemčija mora žrtvovati zadnjega moža in zadnje marko za obrambo vzhodne meje. . . Preje bi mogli pogrešati Alzacijo, kakor vzhodno mejo, toda obojega ne pustimo“. In če Nemčija hoče oboje obdržati in v ta namen žrtvovati vse francoske milijarde ter oborožiti staro in mlado, s tem ne dokaže, da je opravičeno zatiranje Poljakov, ki pri vsaki priliki gredo s prusko vlado. Bismarckova politika proti Poljakom je nemški državi več škodila, nego koristila, zato pa sedanja vlada ne poskuša že izrabljenih sredstev. Bismarck naglašava vedno in povsod ljubezen do nemške države, toda posredno vsaj proglašava „sovrastvo do tujcev“, zatiranje nenemških narodov, katere sta zvižala in meč priklopila Prusiji. „Moč nad pravico“, to je bilo in je njegovo geslo; sreča za Evropo, da je konec njegovi slavi in veljavi.

Bismarkovo časopisje je več dni v dolgih člankih skušalo dokazati svojega malika trditve, da poljska duhovščina in plemstvo nočeta ukloniti tilnika. Tako so pisali, da se nadškof poznansko-gdanski vozi s štirimi konji, kar pomeni v očeh pruskih germanov, da hoče nadškof igrati vlogo namestnika poljskemu kralju. Poleg tega nadškof prijazno občuje z državnimi oblastvi, kar je proti državnim koristim, ker tako vpliva na višja oblastva, daje jim svete ter širi poljsko idejo, ki teži po samostojnosti in združenju poljskega naroda.

Ko bi nadškof manj prijazno občeval z oblastvi, razupili bi ga še za radikalnejšega Poljaka.

Drugi dokaz. Da ne bi žalil Poljakov, je zapovedajoči general pl. Seeckt prepovedal udeležbo vojaške godbe „pri romanju“ k Bismarcku, in to celo z dovoljenjem cesarjevim. Vladni predsednik Himly je iz ozira na Poljake uradnikom prepovedal udeležbo. Konečno so se pritoževali, da niso v pravem času dobili posebnega vlaka. Grofu K., pri katerem je nedavno bival saksonski princ Jurij kot nadzornik poznanskega vojnega kora, očitajo, da na svojem gradu ni razobesil nemške zastave.

Najbolj pa je razburil živce pruskih pangermanov pl. Koscielski, član pruske gospodske zbornice, s svojim govorom na lvovski razstavi. On je baje rekel, da Poljska še ni razdeljena, četudi jo dele na zemljevidih mejne črte. Poljski narod kot tak je jednega srca, jedne krvi. Deli poljskega organizma čutijo to jedinstvo ter se medsebojno podpirajo; eni se uče od drugih. Pruski Poljaki se uče od galiških dela za javni blagor, zbiranja političnih močij in previdnosti, da molče in govore o pravem času.

Ce je pl. Koscielski v resnici tako govoril, potem ni čudno, da je Bismarck tako rohnil proti poljskemu plemstvu, katero še ni pozabilo lepših časov poljske države. Mož je v dunajski „N. Fr. Pr.“ sicer popravil svoje besede, toda Bismarckovi listi so navzlic temu kričali o skrivni zaroti. Nemškemu cesarju je prišlo na uho in v svojem govoru v Torunu je naravnost izrekel, da je Torun od početka nemško mesto in ga veseli, če nemško ostane. „Poljaki pa naj si zapomnijo, da smejo na mojo milost le tedaj računati, ako se brezpogojno čutijo pruske državljanke“. Te cesarjeve besede so nekoliko pomirile Bismarckove pristaše, ki smatrajo Poljake kot vsiljence in državljanke druge vrste. Da, pruski in ruski Poljaki morajo zavidati svoje sorojake v Galiciji! △

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. oktobra.

Skacelova zadeva. Odgovor vojnega ministra zastran Skacelove zadeve je vzbudil močno nevoljo mej konservativci na Tirolskem. Konservativni časopisi jako ostro pišejo. Po njih mnenju se je vojni minister tako rekoč izrazil, da ga to ne briga, če je Skacel ravnal po določbah katoliške cerkve ali ne, on ga predstavi, pa nima nikdo ničesa o tem govoriti. Vojni minister je s tem rušil organične določbe za vojaški vikarjat, katere je vojno ministerstvo samo izdalo, ko je prestavil kurata Skacela proti volji vojaškega škofa. Tudi mu ne bode nobeden verjel, da to prestavljanje ni kaznen. Katoliški časopisi pišejo, da bodo že Tirolei našli priložnost, da dajo pravi odgovor. — Nam se pa dozdeva, da so konservativci v delegaciji malo preveč prizanesljivi. Če minister tako govori, mu vendar konservativci ne morejo izrekati zaupanja.

Husov spomenik v Pragi. Društvo za postavljanje Husovega spomenika v Pragi je imelo nedavno občni zbor. Iz društvenega poročila je raz-

vidno, da je nabralo le 80.000 gld., spomenik bode pa stal še čez 100.000 gld. Trije največji češki umetniki niso hoteli vstopiti v komisijo za Husov spomenik. Izgovarjali so se, da nimajo časa in da so bolehní. Najbrž je pa še kak drugi vzrok. Društvo je izvolilo profesorja Tilšerja za predsednika, ker je prejšnji predsednik umrl. Poročilo društva tudi toži, da se prebivalstvo več dosti ne zanima za stvar. Iz vsega je vidno, da navdušenje za Husa na Češkem pojema, kakor pojema mladočeški vpliv sploh. Večina češkega prebivalstva pa tako ni nikdar odobraval Husovega proslavljanja, vse je bilo le umetno prirejeno.

Proticerkvene predloge. Danes se začne v gospodski zbornici ogerski debata o proticerkvenih predlogah. Borba bode zopet huda, kajti konservativci so dobro porabili čas ob parlamentarnih počitnicah. Vlada pa seveda tudi ni držala križem rok. Prav gotovi zmage niso liberalci, posebno ker so se jeli tudi mej protestanti pojavljati pomislíki proti cerkveni politiki sedanje ogerske vlade. Spoznavati so jeli, da bi naposled dobiček imeli jedino židje. Seveda prevelicega upanja na ogersko gospodsko ni staviti, kajti v njej je preveč omahljivcev. Katoliška straaka je pa še premalo organizovana, da bi mogla prevzeti vlado, ako bi palo sedanje ministerstvo. Kakšne težave so v taci slučajih na Ogorskem, videli smo, ko je hotel hrvatski ban sestaviti novo ogersko vlado. Govori se pa, da se na najvišjih mestih na Dunaju še veliki pomislíki proti ogerski cerkveni politiki.

Volilna pravica Franca Košuta. Franc Košut ima v Ozeledu na Ogorskem nekaj zemljišča. Mestno oblastvo ga je zatorej vpisalo mej volilce. Po tej poti so ga mislili spraviti v državni zbor. Stvar pa ne pojde gladko. Pisar okrajnega sodišča Szas je vložil ugovor proti uvrščenju Franca Košuta mej volilce. Pisar pa tega ni storil iz lastnega nagiba. Poklicali so ga bili poprej v Budimpešto. Svoji reklamaciji je pisar priložil dva važna akta. Iz prvega v Rimu napravljene akta je razvidno, da je Košut na podlagi nekega posebnega zakona dobil italijansko državljanstvo. Iz drugega akta, katerega je pa napravil veliki župan, je pa vidno, da Košut ni avstrijski državljan. Mestni glavar Aranyi je pa poklical k sebi župana Molnarja, in mu razložil, da Košut ne spada mej volilce. Mej Košutovimi privrženci je sedaj velika jeza na vse, ki so kaj pripomogli, da Košut še ne pride v državni zbor.

Francija. Pred zadnjo nedeljo so v ljudski hiši pariški civilno krstili petnajst sinov socialistov in atejistov. Pri tem krstu je bilo več občinskih svetnikov. Znanih socialističnih poslancev Morica Huguesa in Marcela Senbata, pa ni bilo pri tej slavnosti, kakor sta bila poprej navadna. Krščeval je nadepolne dečke neki Matzel v imenu svobode, enakosti in bratstva, ki ima zavladati mej vsemi narodi, v imenu teh vzvišenih načel v državljanje. Potem so zapisali krščence v zapisnik socialističnih in atejistčnih državljanov. Po dovršenem krstu je pa bila veselica. Ta komedija kaže, kam pripelje pot, katero so tudi sedaj nastopili na Ogorskem. Tudi v Franciji so začeli s civilnim zakonom, pa so že prišli do civilnega krsta in popolne brezbožnosti. Do tega pride dosledno tudi na Ogorskem, ako se javno mnenje za časa ne upre liberalni politiki. Upati hočemo, da še pride o pravem času spoznanje.

Zdravje ruskega carja je brez dvojbe že precej slabo. Poročila priznavajo, da moči ruskemu vladarju vedno bolj pešajo. Dognano je, da car bo leha na obistih. Zdravniki trdijo, da sedaj še ni nobene nevarnosti in zlasti upajo, da se carju zboljša zdravje, ko odpotuje na Krim. Vpliv carjeve bolezni se je pa že močno čutil po nekaterih evropskih borzah. Cena rublju je začela padati. Rusko finančno ministerstvo je že bilo v precejšnjih skrbeh, kako da vzdrži kurz. Židovski kapitalisti očevidno hočejo tudi slabo zdravje ruskega carja uporabiti sebi v korist, da bi osleparili nekaj kristijanov. Nadejamo se pa, da se jim ne posreči. Rusija bode že našla kaci sredstev, da se obvaruje škode.

Dom „Katoliške družbe“.

Ko je „Katoliška družba za Kranjsko“ početkom letošnjega leta praznovala svojo 25letnico, sprožili so nekateri njenih odborikov misel, da bi si družba kupila lasten dom. Akoravno je bilo v pričetku marsikaj pomislíkov in skoraj ni bilo pričakovati, da družba v kratkem dobi lastno hišo,

vendar so ugodne razmere tako nanesle, da se je ta ideja nepričakovano hitro vresničila. — Družbin odbor je dobil ponudbo, da pod jako ugodnimi pogoji kupi za društvene namene zelo primerno hišo na Turjaškem trgu št. 1. Troški s prepisom bodo znašali okoli 28 tisoč goldinarjev.

Kupna pogodba se je z lastnikom sklenila in z dnem 1. novembra t. l. se preseli katoliška družba in z njo vred tudi slovensko katoliško delavsko društvo v nove prostore. Hiša se bode pa s časom priredila tudi še za druge v resolucijah 1. katoliškega shoda izražene namene, zlasti za dijake gimnazijee in pripravnike, dokler se zanje ne osnujejo stalni zavodi.

Za nakup doma so do sedaj darovali p. n. gg. mil. proš. dr. Ant. Jarc 2000 gld.; dekan Miha Tavčar 200 gld.; Ignacij Salehar 100 gld. v vrednostnih papirjih; Janez Oblak, kaplan, 50 gld.; Franjo Marešič 30 gld.; Janez Tavčar 30 gld.; Josip Ožura, župan, 5 gld.; Ivan Wolf 2 gld.; Rok Merčun 5 gld.; Ant. Jamnik 3 gld.; Miha Koželj 5 gld.; Fran Kepec 7 gld.; Martin Poč 5 gld.; Stefan Bihar 1 gld. 70 kr.; dr. Josip Lesar 10 gld.; Neimenovan po M. Mraku 5 gld.; Franc Nachtigal 5 gld.; Franc Wohinc 5 gld.; kanonik Matija Jeriha 5 gld.; Francišek Povše 5 gld.; Franc Schweiger 5 gld.; Franc Boncelj 3 gld.; Janez Dogan 10 gld.

Brezobrestnega posojila so podarili p. n. gg.: Ant. Zupančič 1000 gld.; Ant. Kržič 1000 gld.; And. Kalan 1000 gld.; dr. Fr. Lampe 100 gld.; dr. Jan. Janežič 100 gld.; kan. Luka Jeran 100 gld.; Josip Pichler 100 gld.

Nadaljne darove in brezobrestna posojila sprejema družbin predsednik mil. g. proš. dr. Anton Jarc.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. oktobra.

(Okrožnica biskupa Strossmayerja.) Djakovski biskup Strossmayer je izdal krasno okrožnico o rožnem vencu, s katerim naj se po odredbi Leona XIII. posvečuje mesec oktober Kraljici svetega rožnega venca. V tej okrožnici govori Strossmayer tudi o civilnem zakonu, katerega sedaj vsiljujejo židovski liberalci na Ogerskem. Z vso odločnostjo zavrača biskup ta židovsko-liberalni napad na dogme katoliške cerkve, ki „dira očevidno u biče, u sree, u sviest, u vjeru i u cieli život našega naroda; on je otrov, kuga i pošast, od koje da nas milost božja oslobodi. Utecimo se u tu svrhu Majki božjoj i molimo ju osobito nastajučim mjesecom oktobrom, da taj bič od nas odvrti“.

(Slovensko gledališče.) Sinoči se je pela znana romantiška opera K. M. Webrova: „Carostrelec“, ki je v vsakem oziru jako primerna za naše gledališče, katero je bilo skoraj razprodano do zadnjega prostora. Prvič je nastopila gospa Inemannova v nežni vlogi mlade Anke ter popolnem zadovoljila občinstvo s petjem in igro. Ta nova moč je razumna in vrla pevka, le glas je malo slab, osobito v družbi gospice Leščinske, katero je občinstvo vsprejelo z burnim ploskanjem. G. Vašiček je v obeh svojih vlogah ugajal popolnem v premissljeno igro in krasnim svojim glasom. G. Beneš je letos v isti vlogi mnogo bolj ugajal, le v igri večasih pozabi na naravnije kretanje. Pevski zbor je pri nastopu malo omahoval, sicer pa se je dobro držal. S prvo pevsko predstavo sme biti „Dramatično društvo“ popolnoma zadovoljno.

(Od sv. Katarine.) Že dva zvonova, če tudi ne posebno velika, srednji in mali, smo dobili to leto od ljubljanskega zvonarja, tako, da je zvonjenje prav čisto ubrano. Oba zvonova nam je pripeljal medvedski g. župan na lepo okrašenem vozu s čilimi konjički. Vsa čast vrlim faranom, ki so prostovoljno darovali potrebni denar za zvonove, osobito pa poštenemu ključarju Jakobu Sušniku, ki se je največ trudil in tudi največ žrtvoval za napravo novih zvonov. — Povrni Bog!

(Tatovi v cerkvi.) Iz Šmartna pod Šmarno goro: Neznani tatovi vlomili so v noči med 1. in 2. oktobrom v farno cerkev v Šmartnem pod Šmarno goro. K sreči so jih zapazili in so morali odnesti pete, ne da bi bili naredili kaj posebne škode.

(Iz Horjula.) V naši župniji praznovali smo pretečeno nedeljo (30. pr. m.) dve slavnosti, koji se redkokdaj slavite isti dan. S privoljenjem visokočastitega knezoškofijstva posvetili so naš mnogozasluženi gospod župnik Fr. Dolinar novo pokopališče na

Samatorici. Popoludne zbralo se je kljub deževnemu vremenu mnogo Horjulcev in okoličanov pred gostilno Janeza Cepov-a k veselici kmetijske podružnice. Gospod župnik je v šaljivem govoru vabil navzoče, naj se udeležé središanja v korist novi sušilnici. Na to je poučeval tajnik kmetijske družbe, gospod Pirc, prisotne, kako se naj oprimejo živinoreje in sadjereje. Dokazoval jim je, da je to jedini pripomoček kranjskim poljedelcem v sedanjem njihovem položaju. Vestno poslušalo je zbrano občinstvo vzorni pouk g. tajnika; g. župnik zahvalil se je gospodu tajniku na izkazanej prijaznosti, da je došel v Horjul in tako naudušil z izvrstnim nagovorom zbrane poslušalce za domačo kmetijsko podružnico. Govoru sledila je razdelitev mnogovrstnih dobitkov, 70 na številu.

(Poskušnje za učiteljsko vsposobljenost) pričele se bodo letos dne 5. novembra. Kedor se hoče vdeležiti te skušnje, izroči naj svojo prošnjo do 28. okt. načelniku izpraševalne komisije za splošno ljudske in meščanske šole v Ljubljani.

(Odlikovanje.) Na svetovni razstavi v Antwerpen-u bila je tukajšna tvrdka Albert Samassa za razstavljeno bronasto cerkveno opravo odlikovana s častno diplomom.

(Obrtno gibanje v Ljubljani.) Od 1. do 30ega septembra letos pričeli so izvrševati v Ljubljani: Dr. Karol Triller v Gospodskih ulicah št. 4, advokaturu; Anton Jenko v Kurji vasi št. 4, strgarski obrt; Valentin Zontar, Tržaška cesta 19, mala trgovina z opojnimi pijačami; dr. Viktor Supan, Selenburgove ulice št. 4, advokaturu; Fran Remškar, sv. Jakoba nabrežje 19, starinarški obrt; Hugon Wanek, sv. Petra cesta 57, krznarstvo; Marija Coriari, Vodnikove ulice 4, žensko krojaštvo; Fran Princ sv. Petra cesta 11, pekarski obrt; Ana Schweiger, Gosposke ulice 5, branjarstvo; Karol Reknagel, Florijanske ulice 39, trgovino z mešanim blagom; Leopoldina Mauser v Gradišču 9, branjerstvo; Ivana Prek v Štepanjivasi 26, branjerstvo; Ignacij Šarc v Kolezijski ulici 6, malo trgovino z zeljem; dr. Danilo Majaron na Križevniškem trgu št. 7, advokaturu; Josip Tavželj v Florijanski ulici 33, gostilničarski obrt; Matija Trebar, sv. Jakoba trg 6, čevljarški obrt; Anton Mikuž v Kolodvorski ulici 3, malo trgovino z deželnimi pridelki; Fran Balleg v Selenburgovih ulicah 6, urarski obrt; Anton Kožar v Florijanskih ulicah 14, prodajo lončene in porcelanaste posode; Ludovik Grötschl na Mestnem trgu 11, trgovino z drobnarivo.

(Novi kanal) s Tržaške, po Rimski, Emonski iz Cojzovi cesti navzdol izkopen in dovršen je te dni od sv. Jakoba mostu do obližja Emonske ceste. Kanal bode pri ugodnem vremenu v dveh mesecih dodelan.

(Novo projektovane ceste) ki se bodo v bližnji bodočnosti gradile v Ljubljani: z nove Tržaške ceste v Igriške ulice, iz Strelških ulic proti brambovski vojašnici, cesta z ravnate ob Gruberjevem kanalu do mestne klavnice; reguliranje cest za vojaškim oskrbovališčem ter z Dunajske ceste k Kolizeji, in slednjič iz Selenburgovih ulic do muzeja na novo Tržaško cesto.)

(Cvetoča jablana.) Piše se nam: Pisali ste v svojem listu, da nekje sedaj v jeseni neka hruška cvete, nič čudnega to. Na župniškem vrtu v Čepovanu ima jabolka prav lep sad in zraven sadja vže cel poldrugi mesec tudi — evetje.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 23. do 29. septembra je bilo v Ljubljani 24 živorojenih, 1 mrtvo rojen in 16 jih je pa v tem času umrlo. 1 je umrl za davico, 4 za jetiko, 3 za vnetjem sepilnih organov, 1 vsled mrtvouda, 2 vsled oslabelosti, 1 vsled nezgode, 4 za različnimi boleznimi. Mej umrlimi so bili 4 tujei in 7 iz zavodov. Zbolela sta 2 za davico.

(Cecilijanski shod.) V Čepovanu 29. septembra. Minuli četrtek dne 27. sept. imeli smo v Čepovanu vže v „Slovenca“ napovedani „Cecilijanski shod“. Radi zaprek se ni moglo do zadnjega izdati sporeda, zato mnogi na shod niso došli, ker niso gotovo vedeli, ali bode shod ali ne. Kljub temu došlo je več gospodov, kot smo pričakovali. Iz Gorice došla sta č. gg. J. Bajc, društveni predsednik, in dr. J. Pavlica, špirtual v centralnem semenišči. Ob 10. uri imeli smo mrtvaško opravilo po rajnem velč. g. A. Harmelu. Pevci čepovanski peli so koralni „requiem“. Čudno! Pri zadnjem „Cecilijanskem shodu“ v Tolminu l. 1892. je ravno ranjki dekan priporočal koralni „requiem“ in glejte, koj pri prvem

shodu cecilijanskem se je pel — njemu. Po slovesni sv. maši imeli smo v šoli posvetovanje gledé napredka „Cecilijanskega društva za goriško nadškofijo“. Sklenili smo praznovati slovesno god svete Cecilije v Gorici. Veleč. gosp. Ivan Kokošar, župnik šebreljski, obljubil je do tedaj za tisek prirediti svojo „Pevsko šolo“; za tem stavili so še nekateri predlogi g. predsedniku, na koje je obljubil se po možnosti ozirati. Pri tem posvetovanju je g. predsednik tudi prav lepo proslavil spomin r. kopenskega dekana A. Harmela ki je bil svojega časa duša našemu društvu. Ko se je domači župni upravitelj vsem č. gg. in posebno g. predsedniku zahvalil, da so si izbrali Čepovan za svoj jesenski shod, se je posvetovanje zaključilo. Sledilo je za tem skupno kosilo v prijazni Kafolovi gostilni, pri kateri so nas domači, čepovanski pevci razveseljevali s svojim lepim petjem.

(Vozni red) državnih in južne železnice je za zimo nespremenjen.

(Cirkus Henry.) Včerašnje dobrodelne predstave na korist vdovi po ponesrečenem ognjegascu Fr. Indolfu udeležilo se je prav mnogo občinstva; cirkus je bil razprodan. Kot vselej izborna izvršene točke vsporeda vzbujale so splošno odobravanje. S prireditvijo te dobrodelne predstave stekel si je g. ravnatelj topla zahvalo uboge vdove. — Danes ima benefico priljubljeni neumni Avgust, jutri pa je neprekljicljivo zadnja predstava.

Telegrami.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

Shanghai, 2. oktobra. General Jung, ki je bil poprej poveljnik v Port Arthuru, je imenovan generalisimusom pjengjanskega voja, ki je sedaj v Manchviji. Cesarica-mati Junga močno podpira.

Yokohama, 2. oktobra. Ko so Japonci zmagali pri Pjengjangu, so šli na sever proti Anču-u. Prvi oddelek je nadalje prodril do Kong-Cina in Ku-Sienga. Tretja in peta divizija sta v Pjengjangu ostali, kjer je glavni štab. Da bi bili pri Anču-u Japonci tepeni, še tukaj ni nič znano.

Shanghai, 2. oktobra. V Pekingju se kaže vedno večje sovraštvo proti tujcem. Oblastva imajo težavo, da ohranijo red. Mero-dajne osebe v Pekingju se bojé, da Japonci vzamejo mesto, če bodo dalje prodirali. Kitajski vojaki niso zadovoljni s sedanjo vlado in niso zvesti.

Tien-Tsin, 2. oktobra. Po došlih poročilih so videli dne 28. septembra kitajsko brodovje deset milj od Hvan-Haig-Vana, ki je 200 milj oddaljen od Pekinga. Večina kitajskih vojakov se je tja poslala, da prepreči izkrcaje Japoncev. 5000 Japoncev je bajé prišlo v Possietski zaliv ob ruski meji.

Dunaj, 2. oktobra. V štirih bukovinskih političnih okrajih so 4 zboleli za kolerom, 2 pa umrli, v 23 političnih okrajih jih je pa 81 zbolelo in 35 umrlo.

Praga, 2. oktobra. Umrli je član gospodske zbornice grof Rudolf Chotek.

Kraljevec, 3. oktobra. Potovanje vzhodnih Prusov k Bismarcku v Varzin se je odložilo na drugo leto. Dotični odbor pa bode dalje posloval.

Budimpešta, 2. oktobra. Ob polu treh v Gradec odšli vlak je v veliki megli pri postaji Raab zadel v tovorni vlak. Več voz je poškodovanih, človek pa nobeden.

Sredec, 3. oktobra. „Agence Balcanique“ oporeka govorico o spomenici, katero bi bil neki odposlal knez Ferdinand sprva po posredovanju princesinje Klementine in vojvode koburškega, končno pa po ruskem carjeviču carju Aleksandru.

Pariz, 3. oktobra. Grof Hoyos je prišel semkaj in zopet prevzel posle veleposlaništva. Veleposlanik Wolkenstein je za nekaj časa semkaj prišel.

Novi York, 3. oktobra. Po poročilu iz Karakasa je v Valencii 150 oseb vsled hudega vrtinca zgubilo življenje. Škode je vihar napravil kacijh 400.000 dolarjev.

60.000 gld. znaša glavni dobiček levovskih srečk, kateri se s samo 10% odtegljem v gotovini izplača. Opozarjamo naše častite čitatelje, da je žrebanje dne 16. oktobra.

Tujci.

1. oktobra.

Pri **Slonu**: Glaser, Müller, Henkel, Weinlich, Tilsch z Dunaja. — Nemeš iz St. Jurja. — Pelzel iz Trsta. — Vrhovšek iz Komende. — Mesarović iz Mitrovic. — Habernek iz Brna. — Peternel z Rake. — Pfeifer iz Serajeva. — Deutsch iz Budimpešte. — Riger iz Karlova. — Geiser iz Ljubna.

Pri **Maliču**: Fronk, Adamy, Müller, Glas, Zeller, Müller, Schuldes, Hoch, z Dunaja. — Kette s Češkega. — Dämpf iz Budejevic. — Ernst iz Maribora. — Rösler iz Pečuha. — Pamer iz Trsta. — Weiss iz Pardubice. — Schwab iz Postojine. — Jaklič iz Kočevja. — Dobžran iz Trstenika. — Vesteneck iz Novega Mesta. — Pohorsky iz Linca. — Krivošič iz Kostanje. — Dojmi z Visa.

Pri **Južnem kolodvoru**: Prelepec, Ozmeč iz Ljutomer. — Lausch z Dunaja. — Križaj iz Prema. — Dadič iz Spljeta. — Hruza iz Gradišča.

Pri **avstrijskem caru**: Kopač iz Kamnika. — Jelušič iz Sinja. — Velen iz Kopra. — Vilman iz Kolovrata. — Mrak iz Naklega.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. sl.	6 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	4 80	Surovo maslo,	72
Ječmen,	4 80	Jajce, jedno	3
Oves,	5 70	Mleko, liter	10
Ajda,	6	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5	Telečje	70
Koruza,	6 70	Svinjsko	66
Krompir,	2 14	Kostrunovo	36
Leča, hktl.	10	Piščanec	40
Grah,	12	Golob	17
Fižol,	7	Seno, 100 kgr.	1 87
Maslo, kgr.	92	Slama, 100	1 60
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	7
Speh svež,	58	" mehka, 4 "	5

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739.0	6.6	sl. szap.	jasno	1.80
2 3. u. pop.	739.9	14.0	sl. vzh.	oblačno	dež
9. u. zveč.	740.0	11.2	"	"	"
Srednja temperatura 10.6 za 3-2° pod normalom.					

Izbris tvrdke.

Izbrisana je pri e. kr. dež. kot trg. sodišču v Ljubljani tvrdka „Wilhelm Sattner“, trgovec v Ljubljani.

Vpis tvrdke.

Pri e. kr. deželnem kot trgovskem sodišču v Ljubljani se je pri firmi: „Vzajemno podporno društvo v Ljubljani, registrovana zadruga z omejenim jamstvom“ v zadrugnem registru vpis namestnikov ravnateljstva, in sicer: Rajkota Samsa, o. kr. zemljeknjiznega vodje v Ljubljani; Franceta Petriča, trgovca v Ljubljani; Antona Preskerja, krojača v Ljubljani, in dr. Jan. Kreka, stolnega kapelana v Ljubljani, izvršil.

Dalje se je izvršil v zadrugnem registru vpis tvrdke: „Hranilnica in posojilnica v Trnovem, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“. Zadruga ima svoj sedež v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Zadruga temelji na pismenih pravilih z dné 11. septembra 1894 in ima namen, razmere svojih članov v pravem in gnotnem oziru zboljšati ter v to svrhu a) prejemati denar (hranilne vloge) na obresti, b) dobiti si denarna sredstva s svojim zadrugnim kreditom in c) dati posojila. — Načelstvo te posojilnice obstoji iz načelnika in iz petih udov načelstva, katere izvoli občni zbor za eno leto. Tačasni udje načelstva so: Franc Benigar iz Trnovega št. 54, načelnik; Alojzij Rudolf, duhovnik iz Trnovega; Ivan Beniger iz Trnovega št. 51; Jos. Valentič iz Podstaniška št. 18; Josip Vičič iz Zarešice št. 11; Josip Zidar iz Tupolca št. 46. Načelstvo podpisuje v imenu zadruge na ta način, da se podpišeta dva uda pod tvrdko, katera naj bo pisana ali s pečatom natisnena.

Darovi,

nabrani za napravo dijaške kuhinje v Novem Mestu:

(Dalje)

Mat. Jeriha, kanonik, 5 gld.; Andrej Česenj 2 gld.; Martin Poljak 2 gld.; M. Barlič 5 gld.; Pavlin, kapl., 5 gld.; Anton Jarc 5 gld.; Primož Peterlin 45 gld.; Iv. Tomažič 5 gld.; K. Lapajne 1 gld.; I. Dolinar 4 gld.; N. N. 5 gld.; Šolski sluga nabral od dobrotnikov 107 gld.; Fr. Kastelic jun. 16 gld. 50 kr.; P. Piscentini 1 gld.; Ivan Krajec 14 gld.; Fr. Češarek 2 gld.; Jos. Laznik 5 gld.; Jos. Škofic 2 gld.; Alb. Ilovski 5 gld.; gospodje profesorji Fon, Fajdiga, Novak, Petelin, Jeraj a 2 gld. 10 gld.; Fr. Kotnik 5 gld.; Josip Prosenec 10 gld.; dr. Papež 10 gld.; I. Velkaverh, nadporočnik 20 gld.; Fr. Čarman 2 gld.; I. Zavri, učitelj, 2 gld. 50 kr.; V. Globočnik, notar, 3 gld.; darovalci iz Hrenovic 10 gld. 50 kr.; Juro Hrašovec, adv., 2 gld.; Rajčević, kapl., 1 gld.; Fr. Gustin 3 gld.; Ivan Bizjan 5 gld.; Ivan Bartel, profesor, 4 gld.; Ivan Polanec, profesor, 2 gld.; neime-

novan duhoven 5 gld.; I. Ključevšek, žup., 3 gld. Gruden, v pok. davkar, 3 gld.; J. Virant, župn., 5 gld.; K. Gestrin, svetnik, 10 gld.; Rad. Silvester 1 gld.; Neimenovan 5 gld.; V. Skul, žup., 2 gld.; Neime; novan duh., 10 gld.; Julija Rudež 10 gld.; Josipina Dollazzi 3 gld.; J. Rozman, kan., 5 gld.; Fr. Brulec, žup., 5 gld.; M. Gembrečič, prof., 5 gld.; A. Zupančič, prof., 10 gld.; Jurij Rozman, župnik 2 gld.; A. Kulovic, topliški zdravnik 5 gld.; W. Gandini, sodnik 5 gld., m. g. prošt P. Urh 25 gld., Alojzij Stare, župnik 5 gld., J. Komljanec, profesor 5 gld., Josip Javornik, trgovec 10 gld., Aug. Kunc, trgovec 5 gld., Fr. Bukovec, župnik 10 gld., Jos. Grasič, župnik 5 gld., Josip Zagar, kaplan 5 gld., Ivan Plevanič 5 gld., Neimenovan duhoven 5 gld., Jos. Zure, gostilničar 5 gld.; Neimenovan duhoven 1 gld., P. Wartol, župnik v pok. 5 gld., Prostoslav Dolenc 5 gld., J. Vesel, dekan 10 gld., dr. J. Svetina 5 gld., Venedig Vilibald 5 gld., Luka Svetec, notar 5 gld., Janko Krsnik, notar 5 gld., dr. Iv. Pekolj 5 gld., dr. Stefan Kraut 2 gld., Ignacij Klinc, davkar 1 gld.; A. Kalan 5 gld., A. Čebašek, prelat 5 gld., A. Hočevar, župnik 7 gld., Iv. Tomažič, župnik 2 gld., F. Erker, kapelan 3 gld., Jakšič, župnik 24 gld., J. Vintar, kapelan 10 gld., Jos. Krese 2 gld., J. Lovšin 1 gld., Viktor Steška 2 gld., Jak. Stariha, dekan 15 gld., župn. Miha Zupan 15 gld., kanonik Urbas 5 gld., kapl. K. Dornik 5 gld.; Neimenovan duhoven 20 gld., R. Frank, kan. 20 gld., J. Markelj, ravnatelj 3 gld., Ana Dular 2 gld., Hel. Vocasek 1 gld., P. J. Koprivec 2 gld., Fr. Marešič 10 gld., Avg. Sinkovec 5 gld., J. Žvan 2 gld., M. Malenšek 5 gld., gospa Fr. Pogačar 2 gld., Jak. Gruden, žup. v pok. 5 gld., Mih. Bulovec 5 gld., J. Nagode 20 gld., Fr. Kadunc, žup. 5 gld., Maks Brunner 3 gld. Mil. g. prošt P. Urh polletni donesek 25 kron. — Vozili so doslej brezplačno: R. Dolenc, J. Kovač, A. Kos, Jos. Windischer, Jos. Zure.

Bog vsegamogočni povrni stoterno vsem blagim dobrotnikom z dušnimi in telesnimi darovi! Bog obrani naši potrebni mladini še dalje velikodušna podpornike!

Dr. Marinko.

Predzadnji teden.

Glavni dobitki 60.000, 10.000, 5.000 gld.

v gotovini le z 10% odbitka.

Levovske srečke a 1 gld. priporoča

„MERCUR“ menjalnična delniška družba
309 3 na Dunaju, Wollzeile 10. 418 26

V četrtek nepreklicno poslednja predstava.

Cirkus Henry

sloveča umetno jahalna družba

v Ljubljani, poleg Lattermannovega drevoreda.

Danes v sredo dné 3. oktobra 1894

velika gala-benific-predstava

za priljubljenega komikarja trapastega Avgusta (Mr. Alfreda Barker-ja).

Trapasti Avgust (Mr. Barker) kot telovadee na drogu v konkurenci z Mr. Bimbo iz Londona, ogromno vrtenje na nosu.

Zadnji pot:

Robert hudič,

velika pantomima

po motivih jednako imenovane opere, parodistična z velikim baletom, pojavljanjem duhov in strahov, briljantnim umetnim ognjem, aranževal jo je g. ravnatelj Henry, in izvaja jo v dveh oddelkih vsa družba s sodelovanjem baletnega zbora.

Pol ure pred predstavo koncert, katerega izvaja domač orkester.

Jutri v četrtek dné 4. oktobra

524 1

nepreklicno

poslednja predstava.

Največjo zalogo

s pravim zlatom krasno pozlačenih

nagrobnih križev

ima 516 6-2

v Ljubljani

Albin Ahčin

v Gledaliških ulicah

blizu frančiškanske cerkve.

Cenilniki s podobami se brezplačno razpošiljajo.

Dunajska borza.

Dne 3. oktobra.		Dne 2. oktobra.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	98 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 75 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140
Skupni državni dolg v srebru	99	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196	Rudolfove srečke, 10 gld.	24
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96	Salmove srečke, 40 gld.	69
Ogerska zlata renta 4%	121	Tisinske srečke 4%, 100 gld.	141	St. Genois srečke, 40 gld.	71
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96	Dunavske vravnave srečke 5%	127	Waldsteinove srečke, 20 gld.	50
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1034	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	Ljubljanske srečke	24
Kreditne delnice, 160 gld.	369	Posojilo goriškega mesta	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	168
London vsta	124	4% kranjsko deželno posojilo	67	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3410
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	490
20 mark	12	Prijoritete obveznice državne železnice	220	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109
20 frankov (napoleonor)	9	" južne železnice 3%	162	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	75
Italijanski bankovci	45	" južne železnice 5%	128	Montanska družba avstr. plan.	86
C. kr. cekini	5	" dolenskih železnice 4%	98	Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	174
				Papirnih rubljev 100	133

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnita vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocoga obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnih.